

Jürgen Ligi
Rahandusministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 TALLINN
jarmo.lilium@fin.ee
info@rahandusministeerium.ee

Teie 23.02.2026 nr 1.1-10.1/858-1
Meie 11.03.2026 nr 5-1/1242-1

Võlaõigusseaduse ja krediidasutuste seaduse muutmise seadus (finantspettuste ennetamine ja tõkestamine)

Rahandusministeerium edastas 23.02.2026 Võlaõigusseaduse ja krediidasutuste seaduse muutmise eelnõu (edaspidi Eelnõu) arvamuse avaldamiseks. Täname arvamuse avaldamise võimaluse eest. Käesolevaga esitame oma kommentaarid ja märkused nimetatud seaduse muutmise ettepaneku kohta.

1. Eelnõu § 1 punkt 1

Eelnõu § 1 punktiga 1 täiendatakse võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) §-i 724³ lõikega 4¹ järgmiselt:

„(4¹) Makseteenuse pakkuja võib keelduda autoriseeritud maksejuhise täitmisest, kui pärast komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2018/389, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad kliendi tugevat autentimist ning ühiseid ja turvalisi teabevahetuse avatud standardeid (ELT L 69/23, 13.03.2018, lk 23–43), ette nähtud turvameetmete täiendavat rakendamist on makseteenuse pakkujal põhjendatud kahtlus, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel.“

Eelnõus kasutatakse uut mõistet „täiendavate turvameetmete rakendamine“, kuid selle sisu ei ole eelnõu tekstis ega seletuskirjas avatud. Finantsinspektsiooni hinnangul on õiguselguse huvides vajalik nimetatud mõistet täpsemalt selgitada.

Nimelt seab Eelnõu § 1 punkt 1 kaks eeldust autoriseeritud maksejuhise täitmisest keeldumiseks:

- 1) täiendavate turvameetmete rakendamine;
- 2) põhjendatud kahtlus väärkasutamises, pettuses või maksjaga manipuleerimises.

Eelnõu kohaselt on makseteenuse pakkujal õigus keelduda maksejuhise täitmisest üksnes pärast täiendavate turvameetmete rakendamist. Makseteenuse pakkujad on maksetehingute töötlemisel kohustatud rakendama erinevaid turvameetmeid. Praktikas rakendatakse neid meetmeid suurel määral automatiseeritud süsteemide kaudu.

Eelnõus kasutatud mõiste „**täiendavate turvameetmete rakendamine**“ võib tekitada tõlgenduslikku ebaselgust selles osas, milliseid turvameetmeid tuleb pidada täiendavateks võrreldes makseteenuse pakkujate tavapärase kontrollimehhanismidega. Eelkõige võib tekkida küsimus, millised rakendatavad turvameetmed (sealhulgas automaatsed pettusetuvastuse süsteemid) kvalifitseeruvad eelnõu tähenduses täiendavate turvameetmeteks.

Eeltoodut arvestades teeb Finantsinspeksioon ettepaneku täpsustada eelnõu seletuskirjas **täiendavate turvameetmete rakendamise** mõiste sisu. Finantsinspeksiooni hinnangul tuleks seletuskirjas vähemalt tuua välja näiteid (nt kliendile helistamine), milliseid meetmeid silmas peetakse ning mis vahe on täiendavatel turvameetmetel ja tavapäraistel turvameetmetel.

2. Eelnõu § 1 punkt 1

Eelnõu § 1 punktiga 1 täiendatakse VÕS §-i 724³ lõikega 4³ järgmiselt:

„(4³) Välgkreeditkorralduse puhul tuleb maksejuhise täitmisest keelduda kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 260/2012.“

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 260/2012 kehtestatakse eurodes tehtavatele krediidit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009. Nõuded välgkreeditkorraldustele kehtestab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/886, millega muudetakse määrusi (EL) nr 260/2012 ja (EL) 2021/1230 ning direktiive 98/26/EÜ ja (EL) 2015/2366 eurodes välgkreeditkorralduste osas.

Eelnõus on viidatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 260/2012, kuid nõuded välgkreeditkorraldusele kehtestab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/886.

a. Finantsinspeksiooni teeb ettepaneku muuta Eelnõud järgmiselt:

„(4³) Välgkreeditkorralduse puhul tuleb maksejuhise täitmisest keeldumisel järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2024/886 sätestatud nõudeid.“

3. Eelnõu § 1 punktid 1 ja 3

Eelnõu § 1 punktiga 1 täiendatakse VÕS §-i 724³ lõikega 4¹ järgmiselt:

*„(4¹) Makseteenuse pakkuja võib keelduda autoriseeritud maksejuhise täitmisest, kui pärast komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2018/389, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad kliendi tugevat autentimist ning ühiseid ja turvalisi teabevahetuse avatud standardeid (ELT L 69/23, 13.03.2018, lk 23–43), ette nähtud turvameetmete täiendavat rakendamist on makseteenuse pakkujal **põhjendatud kahtlus**, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel.“*

Eelnõu § 1 punktiga 3 täiendatakse VÕS §-i 733⁹ lõikega 3 järgmiselt:

*„(3) Makseteenuse pakkuja ei vastuta kahju eest, kui käesoleva seaduse § 724³ lõike 4¹ alusel ette nähtud turvameetmete täiendava rakendamise tulemusel täidetakse makse hilinemisega, tingimusel et nimetatud turvameetmeid rakendatakse ebamõistliku viivitusega ning rakendamise aluseks on **objektiivselt põhjendatud kahtlus**, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel.“*

Eelnõus kasutatakse mõisteid „**põhjendatud kahtlus**“ ja „**objektiivne põhjendatud kahtlus**“. Finantsinspeksioon teeb õigusselguse huvides ettepaneku ühtlustada eelnimetatud mõisted.

Kui eelnõu eesmärk on seada mõlemas sättes eelduseks **objektiivselt põhjendatud kahtlus**, tuleks seda mõistet kasutada mõlemas sättes ühtmoodi. Juhul kui eelnõu eesmärk on nimetatud mõisteid eristada, oleks vajalik seletuskirjas selgitada nende mõistete sisu, omavahelisi erinevusi ning seoseid. Eelkõige tuleks avada, millistel juhtudel tuleb lähtuda **põhjendatud kahtlusest** ning millistel juhtudel **objektiivselt põhjendatud kahtlusest**, ning kas ja mil määral erinevad nende eeldused normi kohaldamisel.

4. Eelnõu § 1 punkt 3

Eelnõu § 1 punktiga 3 täiendatakse VÕS § 733⁹ lõikega 3 järgmiselt:

„(3) Makseteenuse pakkuja ei vastuta kahju eest, kui käesoleva seaduse § 724³ lõike 4¹ alusel ette nähtud turvameetmete täiendava rakendamise tulemusel täidetakse makse hillinemisega, tingimusel et nimetatud turvameetmeid rakendatakse ebamõistliku viivitusega ning rakendamise aluseks on objektiivselt põhjendatud kahtlus, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel.“

Finantsinspeksioon teeb ettepaneku muuta Eelnõu § 1 punkti 3 ning kasutada õigusselguse huvides väljendi „**nimetatud turvameetmeid rakendatakse**“ asemel väljendit „**turvameetmete täiendav rakendamine teostatakse**“, järgmiselt:

„(3) Makseteenuse pakkuja ei vastuta kahju eest, kui käesoleva seaduse § 724³ lõike 4¹ alusel ette nähtud turvameetmete täiendava rakendamise tulemusel täidetakse makse hillinemisega, tingimusel et turvameetmete täiendav rakendamine teostatakse ebamõistliku viivitusega ning rakendamise aluseks on objektiivselt põhjendatud kahtlus, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel.“

5. Eelnõu § 2

Eelnõu §-ga 2 täiendatakse krediidasutuste seaduse (edaspidi KAS) §-ga 89⁴ järgmiselt:

„(1) Krediidasutusel on õigus avaldada andmeid ja teavet teisele krediidasutusele ning Politsei- ja Piirivalveametile maksetehingutega seotud pettuste avastamiseks, väljaselgitamiseks ja ennetamiseks juhul, kui krediidasutusel on objektiivselt põhjendatud alus kahtlustada, et klient või maksetehing võib olla seotud pettusega.“

Eelnõu seletuskirja leheküljel 6 on selgitatud järgmist:

„KAS uue §-i 89⁴ lõike 1 kohaselt antakse krediidasutusele õigus avaldada erinevat teavet, mh pangasaladust teisele krediidasutusele ning Politsei- ja Piirivalveametile.“

- a. KAS § 88 lõige 3 punkt 1 sätestab krediidasutuse õiguse avaldada pangasaladust kolmandale isikule, kui „krediidasutuse õigus või kohustus avaldada pangasaladust tuleneb käesolevas paragrahvis sätestatust või;“.

Finantsinspeksiooni hinnangul sätestab KAS § 88 lõige 3 kinnise ja ammendava loetelu, mille kohaselt on krediidasutusel õigus avaldada pangasaladust kolmandale isikule üksnes juhul, kui selline õigus või kohustus tuleneb KAS § 88 muudest sätetest. KAS § 88 lõiget 3 punkti 1 tõlgendades võib asuda seisukohale, et pangasaladust ei ole võimalik avaldada muudel alustel kui KAS §-s 88 sätestatud võimalustel. Sõnastus „**tuleneb käesolevas paragrahvis sätestatust**“ välistab teiste erandite alused, mis ei ole KAS §-is 88 ette nähtud. Seega on seadusandja kehtivas õiguses sidunud pangasaladuse avaldamise alused tervikuna sama paragrahvi regulatsiooniga ning välistanud võimaluse

tugineda pangasaladuse avaldamisel teistele KAS-i sätetele, mis paiknevad väljaspool § 88.

Eelnõuga kavandatud KAS § 89⁴ paikneb väljaspool KAS §-i 88. KAS § 89⁴ võib olla vastuolus kehtiva seadusega, mille kohaselt on pangasaladuse avaldamise alused koondatud KAS §-i 88 ning loetelu on käsitatav kinnisena.

Eeltoodust tulenevalt tuleb Finantsinspeksiooni hinnangul täiendavat hinnata KAS § 89⁴ kooskõla KAS § 88 lõikega 3 ning vältida olukorda, kus pangasaladuse avaldamise alused oleksid seaduses killustatult reguleeritud või tekitaksid normide vahel tõlgenduslikku vastuolu.

- b. Arvestades, et Eelnõu kohaselt tekib õigus autoriseeritud maksejuhise täitmisest keelduda kõigile makseteenuse pakkujatele, siis oleks Finantsinspeksiooni hinnangul kohane kaaluda ka teistele makseteenuse pakkujatele, kes ei ole krediidiasutused, õiguse andmist avaldada andmeid ja teavet maksetehingutega seotud pettuste avastamiseks, väljaselgitamiseks ja ennetamiseks teistele makseteenuse pakkujatele, Politsei- ja Piirivalveametile ning Riigi Infosüsteemi Ametile. Juhul, kui sellist õigust ei soovita kõigile makseteenuse pakkujatele anda, siis oleks kohane vastavat välistust Eelnõu seletuskirjas hinnata ja selgitada.

6. Eelnõu seletuskiri lk 1

Eelnõu seletuskirja lk 1 kohaselt: „*Esiteks, eelnõuga muudetakse võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) regulatsiooni, mis puudutab maksejuhise täitmisest keeldumist ehk olukorda, kus isik soovib teha maksetehingut, kuid makseteenuse pakkuja (pank või makseasutus) saab keelduda maksetehingu täitmisest.*“

Finantsinspeksioon juhib tähelepanu, et makseteenuse pakkujad määratleb MERAS § 3 lõige 6. Eesti turul tegutsevad makseteenuse pakkujatena nii krediidiasutused (sh välisriigi krediidiasutuste Eesti filiaalid), makseasutused kui ka e-raha asutused.

Eeltoodust tulenevalt ei ole Eelnõu seletuskirjas esitatud makseteenuse pakkujate loetelu täielik. Finantsinspeksiooni hinnangul tuleb viia seletuskirja sõnastus vastavusse MERAS-es sätestatud definitsiooniga ning kasutada läbivalt mõistet „**makseteenuse pakkuja**“.

7. Eelnõu seletuskiri lk 1, 10 ja 13

Eelnõu seletuskirja lk 1 kohaselt: „*Samuti loob eelnõu selgema õigusraamistiku ja tugevdab pankade õigust põhjendatud pettuse kahtluse korral makseid ajutiselt peatada või makse täitmisest keelduda.*“

Eelnõu seletuskirja lk 10 kohaselt: „*7.1 Nähakse krediidiasutustele ette õigus keelduda maksejuhiste täitmisest.*“

Sihtrühm nr 1: mõju makseteenuse pakkujatele

Muudatus võib mõju avaldada enamikele Eestis tegutsevatele (suurematele) krediidiasutustele. Eestis on hetkeseisuga registreeritud 8 krediidiasutust (kes on saanud Finantsinspeksioonilt tegevusloa) ning 6 välisriigi krediidiasutuse filiaali. Eestis pakuvad teadaolevalt põhimakseteenuseid 7 krediidiasutust: AS LHV Pank, AS SEB Pank, AS TBB pank, Coop Pank AS, Luminor Bank AS ja Swedbank AS. Lisaks pakub põhimakseteenuseid üks Eestis tegutsev välisriigi krediidiasutuse filiaal, milleks on AS Citadele banka Eesti filiaal. Seega hetkel ei paku põhimakseteenuseid: AS Inbank, Bigbank AS, Holm Bank AS.“

Eelnõu seletuskirja lk 13 kohaselt: „*Jõustumistähtaeg on ette nähtud arvestusega, et krediidiasutustel oleks võimalik valmistada ette ning teha vajadusel tehnilised muudatused, mis on vajalikud maksejuhise täitmisest keeldumise rakendamiseks /.../*“.

Finantsinspeksioon juhib tähelepanu, et Eelnõuga kavandatavad võlaõigusseaduse muudatused kohalduvad kõigile makseteenuse pakkujatele, mitte üksnes krediidiasutustele ehk pankadele. Sellest tulenevalt peaks ka Eelnõu seletuskiri (sh punkti 7.1 pealkiri) kajastama muudatuste tegelikku adressaati ning viitama makseteenuse pakkujatele.

Sihtrühma kirjeldamise osas on oluline ära märkida järgnev. Esiteks ei osuta kõik krediidiasutused makseteenuseid, mistõttu ei ole kohane piirduda tegevusluba omavate krediidiasutuste loetlemisega, kuivõrd kõigile neile muudatus ei kohaldu. Teiseks ei ole põhimakseteenuste osutajate seletuskirjas käsitlemine käesoleva Eelnõu esemega otseselt seotud ning selle väljatoomine mõjuanalüüsi osas võib jätta eksitava mulje regulatsiooni kitsamast kohaldamisalast, st muudatus ei kohaldu üksnes põhimakseteenuste osutajatele.

Finantsinspeksioon märgib informatiivses korras, et Eelnõu seletuskirjas esitatud loetelu põhimakseteenuste osutajatest ei ole ajakohane. Näiteks on loetelus viidatud krediidiasutusele, mis enam ei tegutses (AS TBB pank). Siinkohal kordame aga eeltoodut, et sihtrühma kirjelduses ei ole asjakohane põhimakseteenuste osutajaid eraldi välja tuua.

Kolmandaks on sihtrühma analüüsist hetkel välja jäänud nii makseteenuse pakkujad, kes ei ole krediidiasutused kui ka krediidiasutused, kes ei osuta tarbijatele põhimakseteenuseid, vaid osutavad makseteenuseid mitte-tarbijatele.

Eeltoodust tulenevalt tuleb Finantsinspeksiooni hinnangul Eelnõu seletuskirjas kirjeldada sihtrühmana kõiki makseteenuse pakkujaid, kelle tegevust kavandatav muudatus mõjutab või tulevikus mõjutada võib.

8. Eelnõu seletuskiri lk 3

Eelnõu seletuskirja lk 3 kohaselt: „*Euroopa Liidu tasemel on sisuliselt kokku lepitud uus makseteenuse määrus, mis hakkab asendama praegu kehtivat makseteenuste direktiivi 2015/23667. Määrusega tugevdatakse mh makseteenuste turvalisust ning nähakse ette ulatuslikumad pettusevastased meetmed, mis aitavad krediidiasutustel kui ka vastavatel ametiasutustel tõhusamalt sekkuda pettuste ennetamisse ja tõkestamisse. Määrus paneb krediidiasutustele kohustuse autoriseeritud maksete täitmisest keelduda juhul, kui on alus kahtlustada pettust. Samuti näeb määrus ette andmete vahetamise krediidiasutuste vahel ning samuti muude asutustega. Makseteenuste määruse osas jõuti poliitilise kokkuleppeni 2025. aasta novembris. Määrust hakatakse eeldatavalt kohaldama 2028. aasta keskpaigas.*

Käesolev eelnõu lähtub samast eesmärgist ning loob riigisiseses õiguses vajalikud õiguslikud alused, mis aitavad pettusi tõhusamalt ennetada ja tõkestada. Eesmärk on võimaldada selliste meetmete rakendamist teatud ulatuses juba enne, kui hakkab kehtima uus makseteenuste määrus. Arvestades pettuste jätkuvat kasvu ning nende suur kahju nii isikutele kui ettevõtjatele, on põhjendatud rakendada sarnase sisuga meetmeid võimalikult varakult. Kui uus makseteenuse määrus hakkab kehtima, tuleb lähtuvalt sellest analüüsida ja tõenäoliselt kehtetuks tunnistada need siseriiklikud sätted, mis tulenevad otse eelnimetatud EL määrusest.“

Finantsinspeksioon märgib, et Eelnõu seletuskirja praegune sõnastus jätab mulje, et Eelnõu puhul on tegemist makseteenuste määruse sätete ennetähtaegse ülevõtmisega. Arvestades, et määruse lõplik tekst ei ole veel vastu võetud, on mõisteta, et Eelnõu seletuskirjas ei ole võimalik viidata konkreetsetele lõplikele sätetele, kus Eelnõu seletuskirjas mainitud kohustusi või õigusi sätestatakse. Samas võiks Eelnõu seletuskiri selgemalt eristada, millises ulatuses tuginevad kavandatavad normid konkreetsetelt makseteenuste määruse ettepanekule või selle kujunemise käigus saavutatud poliitilistele kokkulepetele ning millises

osas on tegemist Eesti-sisese regulatiivse valikuga, mis on kujundatud sarnase eesmärgi saavutamiseks.

9. Eelnõu seletuskiri lk 5

Eelnõu seletuskirja lk 5 kohaselt: „VÕS § 724³ uus lõige 4³ – selle kohaselt tuleb välkkreeditkorralduse puhul maksejuhise täitmisest keelduda kooskõlas välkmaksete määrusega. Välkmaksete määruse kohaselt teeb makse saaja makseteenuse pakkuja kümne sekundi jooksul alates maksja makseteenuse pakkujalt välkkreeditkorralduse maksekäsundi vastuvõtmise ajast maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks vääringus, milles makse saaja konto on nomineeritud, ning kinnitab maksja makseteenuse pakkujale maksetehingu lõpuleviimist. See tähendab, et makseteenuse pakkuja peab maksetehingu riskianalüüsi ära tegema kümne sekundi jooksul ning otsustama, kas on vajalik turvameetmete täiendav rakendamine. Juhul, kui maksetehingu riskianalüüsi põhjal selgub, et vajalik on turvameetmete täiendav, siis täidetakse maksejuhise pärast täiendavat kontrolli ning sellisel juhul ei rakendu välkmaksete määruse kümne sekundi nõue. Turvameetmete täiendav rakendamine peab toimuma aga ilma ebamõistliku viivitusega.“

Finantsinspeksioon juhib tähelepanu, et esiteks tuleb selgelt eristada seda, millisel makseteenuse pakkujal saab üldse tekkida küsimus maksejuhise täitmisest keeldumisest. Maksja makseteenuse pakkuja on see, kes võtab maksejuhise vastu, kontrollib selle täitmise eeldusi ning otsustab maksejuhise täitmise üle. Seetõttu saab makse täitmisest keeldumise küsimus tekkida üksnes maksja makseteenuse pakkujal. Makse saaja makseteenuse pakkuja roll algab hetkest, mil krediidikorraldus on talle edastatud.

Teiseks tuleb eristada seda, millised ajalised raamid seab välkmaksete määrus maksja makseteenuse pakkujale ning millised saaja makseteenuse pakkujale. Välkmaksete määruse artikli 5a(4) punkti c) kohaselt on saaja makseteenuse pakkuja kohustus kümne sekundi jooksul teha maksesumma kättesaadavaks makse saaja kontol ja kinnitada tehingu lõpuleviimine. Maksja makseteenuse pakkujal on välkmaksete määruse artikli 5a(4) punkti b) kohaselt kohustus saata maksetehing viivitamata makse saaja makseteenuse pakkujale.

Käesoleva Eelnõu seletuskirja versiooni tekst jätab ebaselgeks, millistele makseteenuse pakkujatele millised käitumisootused ning õigused või kohustused seatakse. Eeltoodust tulenevalt tuleb Finantsinspeksiooni hinnangul täpsemalt analüüsida, mis on loodava VÕS § 724³ lõike 4³ eesmärk ning kuidas see suhestub lõikega 4¹ ja vastavalt sellele muuta Eelnõu seletuskirja ja/või Eelnõud.

10. Eelnõu seletuskiri lk 10-11

Seletuskirja lk 10-11 kohaselt: „Mõju ulatust on keeruline täpselt hinnata, kuid pigem on see väike, kuna kõnealune õigus puudutab väikest osa kõikidest maksetehingutest, valdav enamus makseid on autoriseeritud ning korrektselt autenditud. Maksejuhise täitmisest keeldumised kõnealusel põhjusel on harvad võrreldes maksetehingute koguarvuga. /.../ Mõju avaldumise sagedust saab pidada väikeseks seetõttu, et maksejuhise täitmisest keeldumine on pigem erandlik ning puudutab väikest osa maksejuhistest. /.../ Muudatus avaldab potentsiaalselt mõju kõikidele makseteenuse kasutajatele, kuid igapäevaselt siiski väikesele osale makseteenuse kasutajatest, kuna enamus makseid on autoriseeritud ning korrektselt autenditud.“

Finantsinspeksioon juhib tähelepanu, et Eelnõu seletuskirja mõjuanalüüsis esineb teatud ebakõlasid. Eelnõuga nähakse makseteenuse pakkujatele ette õigus keelduda **autoriseeritud maksejuhise** täitmisest, samas kui mõjuanalüüsis hinnatakse muu hulgas **autoriseerimata tehingute** hulka ja sagedust. Autoriseerimata maksetehingute statistika põhjal ei ole võimalik teha põhjendatud järeldusi nende maksejuhiste kohta, mis on küll autoriseeritud, kuid mille andmine on toimunud pettuse, andmete väärkasutamise või maksja manipuleerimise tulemusel.

Finantsinspeksioon

Samuti ei ole põhjendatud eeldada, et maksejuhise täitmisest keeldumine jääb erandlikuks, sest kavandatud muudatus loob makseteenuse pakkujatele täiendava õigusliku aluse autoriseeritud maksejuhiste täitmisest keeldumiseks. Maksejuhise täitmisest keeldumised on olnud erandlikud just sellepärast, et kehtivas õiguses puudus makseteenuse pakkujal õigus keelduda pettuse korral maksejuhise täitmisest. Eelnõus kavandatud muudatused võivad praktikas tõsta oluliselt keeldumiste sagedust võrreldes senise praktikaga.

Finantsinspeksiooni hinnangul tuleks seetõttu mõjuanalüüsi täiendada, eelkõige hinnates põhjalikumalt mõju ulatust ja avaldumise sagedust autoriseeritud, kuid pettuse teel tehtud maksete kontekstis.

11. Eelnõust jääb ebaselgeks ja Eelnõu seletuskirjas ei ole selgitatud, millised on tagajärjed juhul, kui makseteenuse pakkujal on objektiivne põhjendatud kahtlus, et maksetehingu täitmiseks antud nõusolek on saadud andmete väärkasutamise, pettuse või maksjaga manipuleerimise teel, kuid makseteenuse pakkuja ei kasuta Eelnõuga antavat õigust maksejuhise täitmisest keelduda ning maksetehing täidetakse. Ebaselgeks jääb, kas ja kuidas sellises olukorras võiks hinnata makseteenuse pakkuja vastutust, sealhulgas kas põhjendatud kahtluse olemasolul võib makse täitmine mõjutada makseteenuse pakkuja vastutust hilisema pettuse korral. Finantsinspeksiooni hinnangul tuleks eeltoodut Eelnõu seletuskirjas kaaluda ja selgitada isegi juhul, kui Eelnõuga makseteenuste pakkujatele sellist vastutust ei teki.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Kerstin Pilt
juhatuse esimees

Tristan Rääk
tristan.raak@fi.ee